

XXIX.

Betræktning

Lovudkastet angaaende Opførelse af en Straffeanstalt for qvindelige Forbrydere paa Christianshavn og om forskjellige Ombygninger ved Straffeanstalterne paa Christianshavn, i Viborg og ved Horsens samt om Nedlæggelse af Straffeanstalten i Odense.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 30te November 1860).

Den ved allerhøieste Resolution af 25de Juni 1842 givne Bestemmelse, hvorefter de paa kortere Tid i Straffeanstalterne inddømte mandlige Forbrydere skulle udstaae Straffen i Enkeltceller med fuldstændig Isolation i hele Døgnet, medens de paa en længere Narrække eller paa Livstid inddømte derimod alene om Natten skulle være isolerede i Enkeltceller, men om Dagen arbejde sammen, er begyndt at gjenføres ved Opførelsen af Tugthuset i Horsens og af Forbedringshuset ved Bredløselille, begge for Mandsfanger alene, det første indrettet for 450 Tugthuussfanger, det sidste for 400 Forbedringshuussfanger. — Ligesom disse Bestemmelser tilsigtede at forebygge den yderligere Fordærvelse, for hvilken Fangerne ved den stadige Samværen med Forbrydere, og dette om Natten saagodtsom uden noget Tilsyn, vare udsatte, saaledes blev der ved allerhøieste Resolution af 21de December 1841 og Reglement af 6te Mai 1846, hvorefter en Mængde nye Baretægtsfængsler, i hvilke Cellesystemet bragtes til Anvendelse, bleve opførte eller ombyggede, virket hen til, at den sædelige Fordærvelse mellem de Fængslede ikke allerede førend Dømmen saaledes skulde gribe om sig, at Adskillelsen i Straffeanstalten vilde tabe Udseendet til at stifte den tilsigtede Nytte. — Det Formaal, hvortil der saaledes med stor Bekostning baade af Communerne og af Staten i de senere Aar

er arbejdet, er ligeledes søgt fremmet ved Lovet af 30te November 1857, som — ved at udvide Grændserne for Varigheden af Forbedringshuussstraffen til 6 Aar og ved som Regel for Bestyrelsen ved dennes Valg af Straffestedet, at bestemme, at de Forbrydere af Mandkønnet, der dømmes til Forbedringshuusarbejde, ordentligvis skulle udstaae Straffen ved Arbejde i Enkeltceller og ved Opholdet i samme Dag og Nat. — deels hævdede Erkjendelsen af Cellesystemets fortrinlige Værd, deels, hvad ogsaa i Motiverne til hiin Lov var udtalt, tilsigtede i det Mindste eengang at prøve dette System paa alle dem, der blive dømt til Strafarbejde, saafremt den af dem begaaede Forbrydelse ikke var af en saa almeensfarlig Beskaffenhed, at den Paagældende forskyldte en saa lang Tids Straf, at Afsondring i Enkeltcelle Dag og Nat af denne Grund blev uanvendelig. — Med Hensyn til disse Sidste maatte den i Resolutionen af 1842 givne Bestemmelse, at de om Dagen arbejdede sammen, men om Natten adskilles i Enkeltceller, komme til Anvendelse. — Fra de saaledes med Hensyn til Forbedringshuuss-Mandsfanger givne Bestemmelser skulde kun undtages de Fanger, hvis Legems- eller Sindstilstand maatte gjøre det betænkeligt at underkaste dem Genfomhed i hele Døgnet, og for hvilke da enkelte Bærelser skulde indrettes til fælles Arbejde. — Udvalget formener ikke, at der efter den hidtil vundne Er-